

INVR

Gymnázium Dubnica nad Váhom

ΑΙΣΪΙ

INVA

Vieš mi na všetko, čo ti je sväté odprisahať, že to, čo hovoríš, čo cítiš, čo vnímaš, je vo všetkej svojej istote i počestnosti čistá a nerafinovaná pravda? Realita je ilúzia, no môžeme jednotne povedať, čo ňou skutočne nie je?

Myšlienka veľkého Rúmiho mi ako burina obrástla myseľ a ja nie som schopná si jej dioptrie dlhú dobu zosadiť. „Načo sa snažiť otvoriť dvere stojace medzi nami, keď celá stena je len ilúzia?“ Na otázku „Ako sa tá hlúpa bariéra v podobe steny medzi nás dostala a kto bol jej staviteľom či majstrom?“ však Rúmí neodpovedá. Mlčí. Keď raz nahliadneme skrz-naskrz ilúziou, tak sa predsa rozplynie, no nie? Všetko, čo sme kedy potrebovali, všetko, čo sme chceli, je práve tu, priamo v našich rukách. My sme tí, čo stavíme steny a zamykáme pomyselné dvere do nášho srdca, len a len my si namýšľame, že niečo ako dokonalosť či stabilita existuje, my sme tí nešťastne stratení, žijúci v tóni večnej halucinácie.

Pokrivený čas našej existencie, knihy, ktoré čítame, bytosti, ktoré milujeme najväčšmi v nás prebúdajú isté materinské pudy, potrebnú vidinu zmeny sveta a lepšiu budúcnosť. Pretože čím viac sa zamýšľame, čím úpenlivejšie tápame, tým sa s nami naše podvedomie väčšmi pohráva a vo svojej maximálnej nahote si uvedomíme, že myšlienka a príčina, pre ktorú sme vôbec s celým procesom metamorfózy začali, je v absolútnom nedohľadne. Nech je reč o politike, stave mysle, umení či astrológii, vždy je len na našom triezvom úsudku rozhodnúť, čo je hlúpe a čo priam neuveriteľne pravdivé. Ak naozaj nič neexistuje a my sme len pobavenia hodnými tvormi snažiacimi sa pripisovať hĺbku ničote, nech je aspoň ten guláš imaginácie hodnotnou stratou času. Morálnosti stojí nemorálnosť hneď v pätách, rovnako ako fikcii kazí realita voľný priebeh udalostí a na odpoveď chýba otázka. Sme obeťami istej strnulosti, istej utkvitej predstavy, že naše hodnoty sú tie najpravejšie, no čo ak nie? Čo ak sme celý náš život žili vo veľkom klame?

My sme tými, na ktorých pleciach stojí vidina zajtrajška. Ty a ja môžeme svetu navrátiť ráz príťažlivej dobroty. Pýtaš sa, čo ak je aj dobro len klamlivou ilúziou? Potom nám zostáva len vyvrátiť kolos času a počkať na spoločnosť, ktorú poteší tápať v otázkach. Na spoločnosť bez ružových okuliarov.

Je naozaj možné zmeniť ilúziu v skutočnosť? Neviem. To je jedna z mnohých otázok, na ktorú sa odpoveď hľadá len veľmi náročne...

Martina Kostolná, šéfredaktorka

06 Ilúzia ľudskej mysle Depresia. Bipolárna porucha. Schizofrénia. Úzkosti. Pandémia 21. storočia

08 Ilúzia svetla Šosovky robia fotografiu, akou ju poznáme, možnou

10 Astrológia Kráľovná ezoterických náuk alebo iba výmysel ľudstva?

12 Kedy najväčšmi vnímaš dotyk ilúzie? Odpovede redakčnej rady

14 Putinova ilúzia Ku komu to vlastne Slováci vzhliadajú?

15 Ilúzia informácií Ako jej nepodľahnúť?

16 XXX Stabilita je ilúziou

18 I am not one and simple, but many and complex Zatváram oči a vizualizujem si svoju existenciu

19 Napísať dobrú knihu dá zabrať! Rozhovor so Samuelom Kráľom

20 Sen budúcnosti divadelnej Čo je to, čo robí divadlo natoľko odlišným, natoľko metaforicky živým?

22 Vlastná tvorba Zbierka umenia od našich spolužiakov

26 Nový chemikár Rozhovor s pánom učiteľom Jánom Šabíkom

28 Vegetariánstvo, vegánstvo a bohvie ešte aké ...ánstvo Prst dole ak si už niekedy počul o nejakom ...ánstve

29 The other side of Daniel Hevier Have you ever heard about his mission in pedagogy?

30 Zelená Škola Aj tento rok pokračuje na našej škole projekt Zelená Škola

31 Anow Ako ide život ďalej, rovnako aj firma sa musí hýbať.

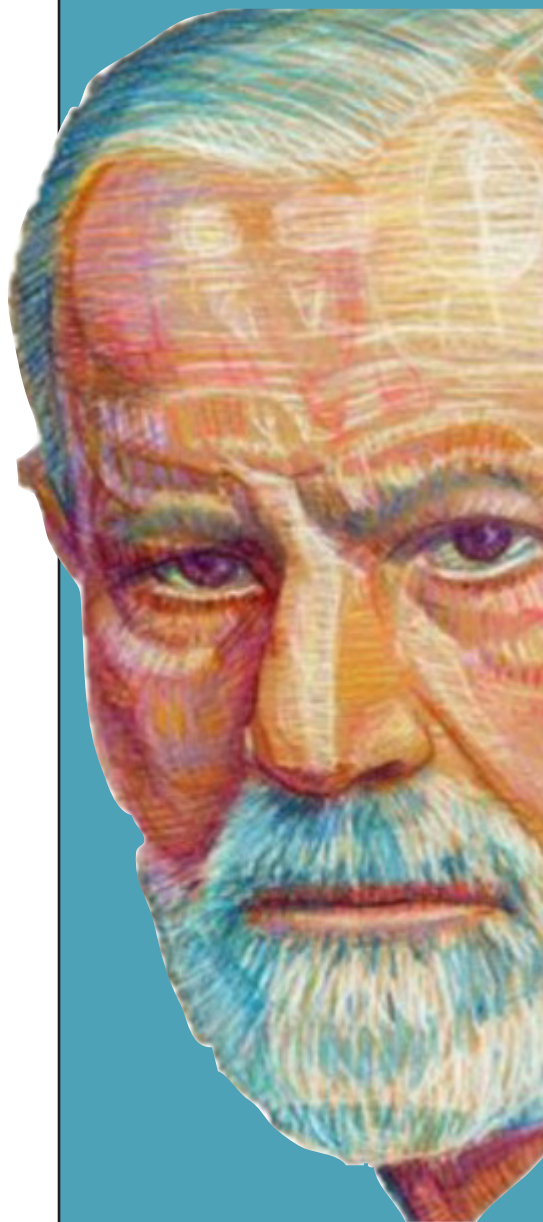
32 Odporúčania redakčnej rady

KEĎ MOC PEŇAZÍ A SLABOSŤ DUCHA;
ŠLIAPE A ÚTOČÍ...
KEĎ PRAVDA; JE LEN ĎALŠOU PREKÁŽKOU...
KEĎ FALOŠNÁ PREDSTAVA TVOJEJ NEČINNOSTI,
DÁVA TI NÁDEJ NEDOTKNUTEĽNOSTI...
KEĎ TVOJA MYSEĽ, ILÚZIOU OKLAMANÁ, VERÍ,
ŽE OHEŇ, ČO BLÍZKO TVOJHO DOMU HORÍ, TVOJMU NEUBLÍŽI...
VTEDY VSTAŇ A PREMÔŽ SPÁNOK, LEBO HROZBA NAD TEBOU STRAŠNÁ VISÍ, ŽE
REŤAZOU SPÚTANÝ V ÚKRYTE ZHORÍŠ, AKO OTROK BEZ SLOVA A ČINU...

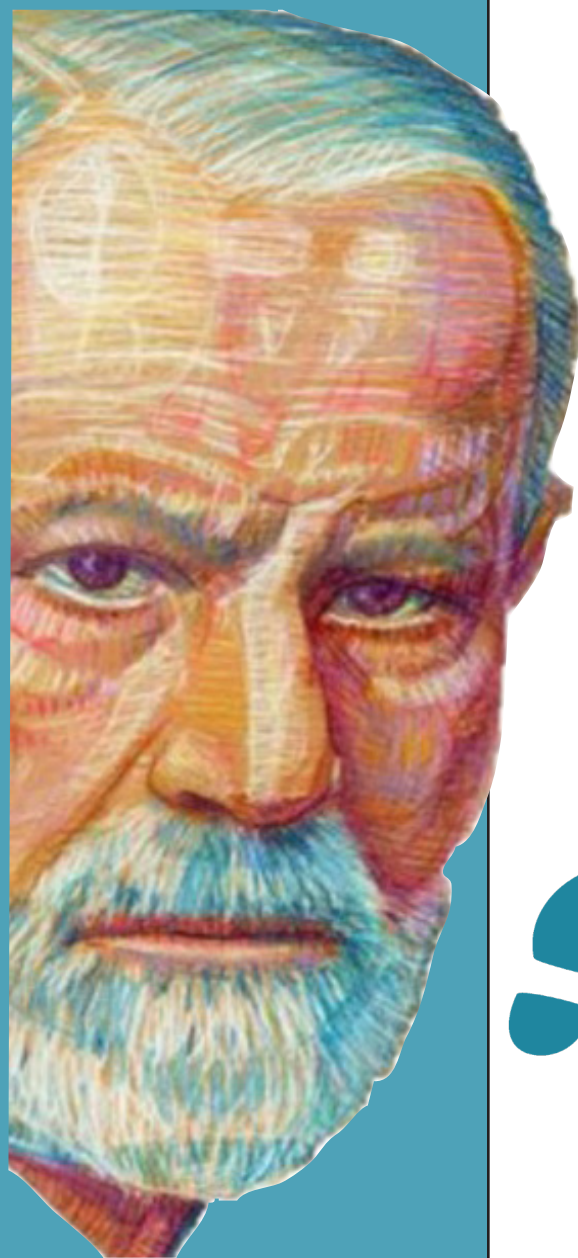
.ilúzia ľudskej mysle?

.ilúzia ľudskej mysle?

FROM ERROR
TO ERROR,
ONE DISCOVERS
THE
ENTIRE TRUTH.

SIGMUND
FREUD

.ilúzia ľudskej mysle?

Depresia. Bipolárna porucha. Schizofrénia. Úzkosti. Pandémia 21. storočia.

V dnešnej dobe je naozaj veľmi nízko pravdepodobné, že stretnete človeka, ktorý by netrpel aspoň jedným z týchto problémov. Podľa štatistík viac ako 850 000 Slovákov trpí jednou z týchto psychických chorôb. Stále sme krajina, v ktorej je psychická choroba definovaná ako nevyliciteľná diagnóza a človek, ktorý ňou trpí si len pýta pozornosť. V tomto článku by som vám chcela bližšie reprodukovať pocity človeka s depresiou, pretože je to jedna z najviac vyskytujúcich sa diagnóz u človeka vo veku 18 - 65 rokov.

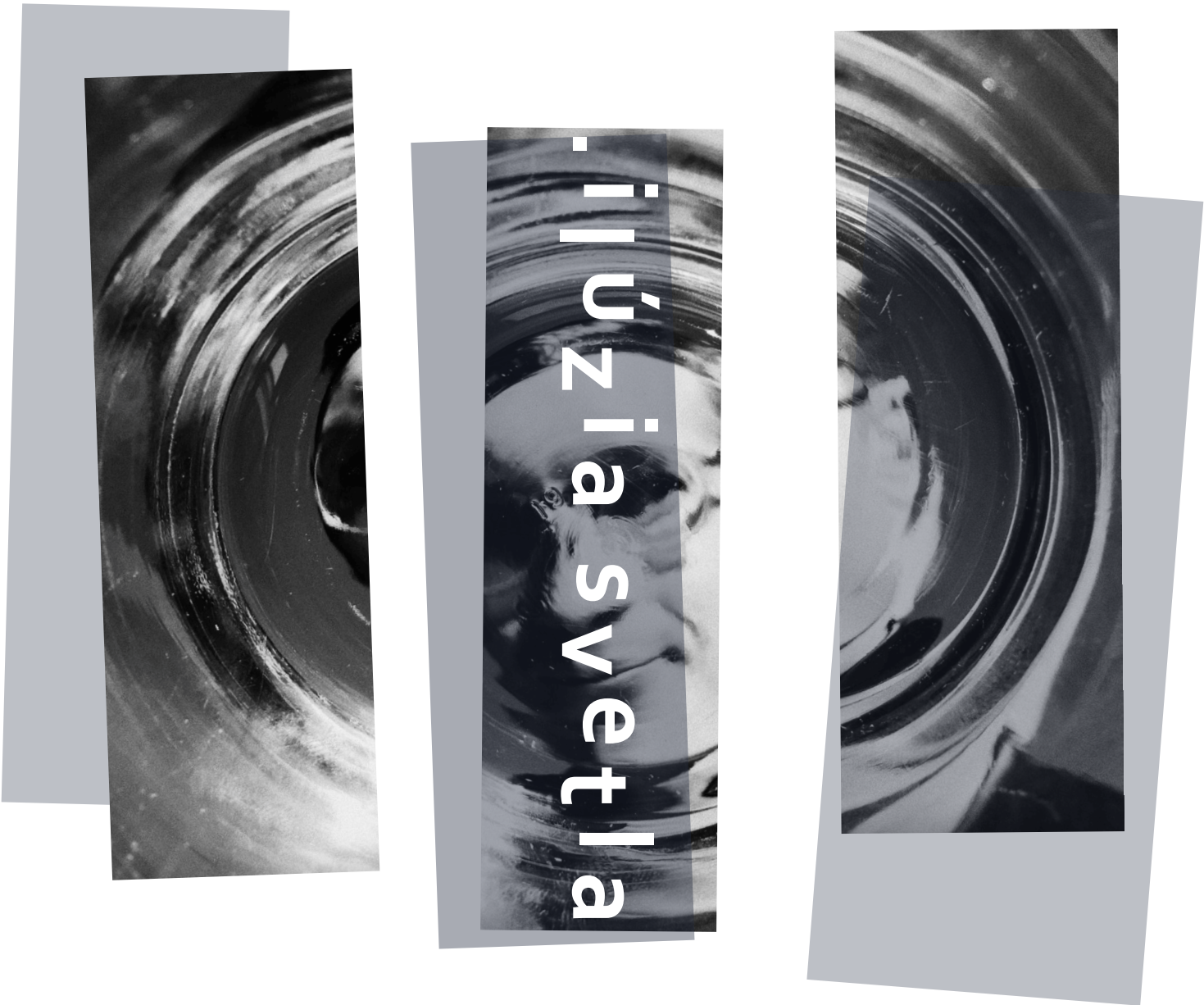
Mať depresiu je taký pocit, ktorý vás dokáže pohltiť ako iskra zápalku. Je to pocit totálnej ničoty, no pritom nesmiernej plnosti práve ničoho. Keď ráno vstanete z postele (teda ak sa vám vôbec bude dať), váš deň prebehne buď najrýchlejšie, ako sa len dá, alebo trvá celú večnosť. Veľa ľudí si počas ich najhoršej fázy počas depresie nič nepamätá. Je to, ako keby ste zabudli na niekoľko týždňov z vášho života, ako keby sa tie týždne ani neudiali. Toto obdobie trochu pripomína simuláciu, v ktorej vás niekto riadi, pretože nedokázate spraviť nič sám. Cítite hnev, smútok, bezmocnosť, ničotu vo vašom vnútri, strach, a to všetko v jednom okamihu. Neviete nájsť pozitívnosť v ničom. Ako keby všetko naraz stratilo farbu a lesk a vy ste sa na celý svet pozerali len v čiernych tóninách. Nič vás nedokáže nadchnúť, potešiť alebo zlepšiť vašu náladu ako kedysi. Buď prespíte celý deň, pretože únava, ktorú pociťujete, je mocnejšia ako vaše sebazaprenie, alebo sa vám neujde ani jedna minúta spánku. Vaša denná rutina sa skladá z mentálneho prežitia. Máte pocit, že vás nikto nechápe a nikdy ani chápať nebude. Najradšej by ste opustili vašu myseľ, odpojili sa od vášho bezvládneho tela a len mlkvo pozorovali okolie bez akéhokolvek vplyvu naň. Vaše predtým pozitívne zmýšľanie sa vyparí a vy nedokázate prijať alebo ukázať jedinú kvapku radosti. Ste chodiaca mŕtvola, ktorá žije zo dňa na deň, ktorá prechádza z kaluže do blata a z blata do kaluže stále dookola.

Je neuveriteľne smutné, že väčšina našej populácie berie psychické choroby ako veľkú ilúziu našej mysle. Často sa stretávam s názorom, že psychické choroby sú len výmysel, nejaká túžba po pozornosti okolia, že je to slabosť túžiaca po lútosťi a že ľudí s akýmkoľvek psychickým problémom treba zavrieť do ústavu. Možno si to ani neuvedomujeme, no takíto ľudia sú aj v našom okolí a možno práve oni potrebujú našu pomoc, len nevedia, ako o ňu požiadať. Boja sa otvoriť dvere od ich sveta niekomu, kto by tento svet nikdy nepochopil. Ak si sa aj ty našiel v týchto myšlienkach človeka trpiaceho depresiou, neboj sa rozprávať. Viem, nie vždy je to ľahké. Ak sa nedokážeš porozprávať s blízkym človekom, vždy je tu možnosť zavolať na bezplatné linky a obrátiť sa na ľudí v poradniach, ako napríklad IPčko, Liga za duševné zdravie a mnoho iných.

„Koniec koncov je rovnako bolestné, rovnako izolujúce rozprávať do prázdna, ako v sebe reč zadržiavať.“ Olivia Laing

A nezabudni, že všetko je len obdobie, ktoré sa raz skončí a po ňom príde zasa niečo lepšie a krajšie.

.aneta gospičová

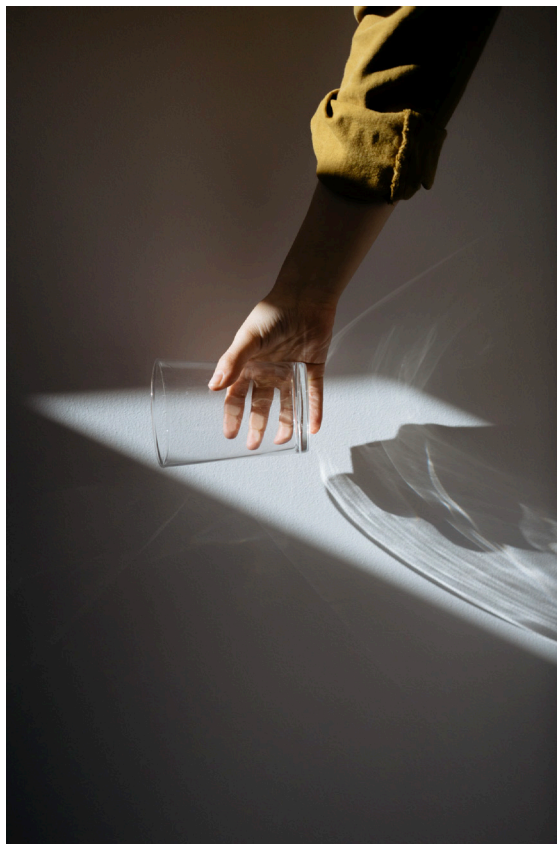

ilúzia sveta

ŠOŠOVKY robia fotografiu, ako ju poznáme- **MOŽNOU**. Smerujú svetlo z vonkajšieho sveta **PRIAMO** do našich fotoaparátov, filmových políčok a digitálnych senzorov. Väčšina objektívov je určená na **PREDVÍDATEĽNÉ** a presné manipulovanie **SVETLOM** spolu s maximálnou ostrosťou, detailom a presnosťou. Experimentovaním s rôznymi typmi šošoviek sa môžeme hrať s **VIDENÍM** sveta a vytvárať ilúzie. V tomto článku vám ukážem rýchlu techniku na výrobu vlastného "objektívu", ktorý často poskytne **JEDINEČNÉ** a jedinečne skreslené obrázky. Pri používaní nástrojov, ako sú tieto, ste nútení neustále reagovať na to, čo vidíte, nachádzať zaujímavé miesta a snažiť sa znova **ZORIENTOVAŤ** svoj pohľad vo vírivom a **SKRESLENOM** svete.

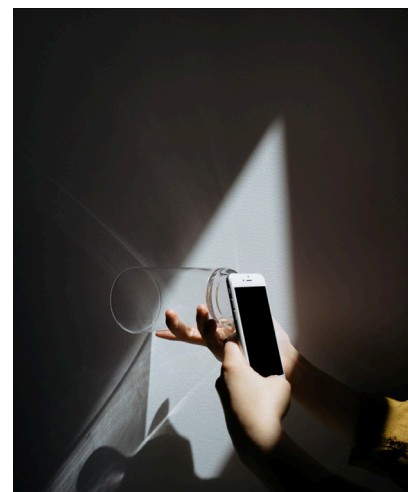
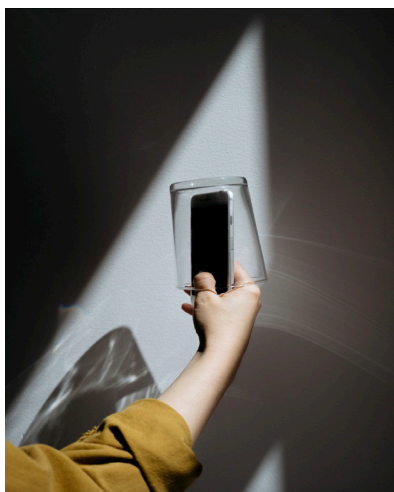
1. Nájdí šošovku

Nájdí priehľadný alebo priesvitný tvar s rôznym množstvom zahnutí, rohov alebo kontúr. Štandardné sklenené poháre postačujú, ale niečo s viac unikátnym tvarom alebo povrchovou úpravou môže vytvoriť zaujímavé snímky. Manipuluj s čímkoľvek, čo sa nachádza okolo teba. Budeš prekvapený/á, koľko zaujímavých možností na dobré snímky dokážeš nájsť.

2. Použi šošovku

Toto je tá zábavná časť. Jednoducho polož svoju novú šošovku, ktorú si si vybral, medzi svoju kameru a vhodný subjekt. Neplatia tu žiadne pravidlá - vyskúšaj kameru položiť blízko pohára, možno ďalej, dovnútra, zvonku, opačne alebo len čiastočne prekry kameru pre zmiešaný výsledok. Nájdí si spôsob, ktorý funguje, ako chceš a snaž sa rozoznať, ako je obraz deformovaný. Skús položiť subjekt do rozličných miest snímky, aby si videl, ako je možné manipulovať s jej vzhľadom.

3. Uprav a publikuj

Po tom, čo ste trochu experimentovali a máte pár snímok, s ktorými ste spokojní, venujte nejaký čas úpravám obrázkov. Odporúčam aplikáciu VSCO. V týchto fotografiách bol použitý preset z filmu KT 32. Výrazný šum dodáva zaujímavý charakter už skresleným snímkam a vytvára dojem "inej dimenzie". Vďaka čiernobielej je manipulácia s farbami ľahká, takže sa nemusíte obávať, že farba vášho skla vytvorí efekt, ktorý sa vám nebude páčiť. Vyskúšajte aj rôzne úrovne kontrastu a jasnosti. Experimentovanie pri týchto druhoch obrázkov môže vytvoriť zaujímavé výsledky.

.astrológia – kráľovná ezoterických náuk alebo iba výmysel ľudstva?

Určite ste už počuli pojem astrológia a napadlo vám iba jedno – horoskopy. Vieme vôbec, čo tie horoskopy znamenajú a že tvoria iba jednu z mnoho ďalších častí samotnej astrológie? Môžeme im dôverovať alebo naivne veríme každému slovu napísanému v novinovom horoskope? A aký názor majú na horoskopy niektorí študenti nášho gymnázia?

Na slovíčko o základných faktoch

Dalo by sa povedať, že astrológia je naozaj stará veda, ktorá hľadá vzťahy medzi postavením nebeských telies (väčšinou Slnko, Mesiac a ostatné planéty) a dejmi na určitom mieste na Zemi. Vďaka tomuto sa využíva na určovanie budúcnosti a osudu jednotlivých osôb. Ich osud môžeme určovať podľa ich znamenia zverokruhu, ktoré závisí od dátumu narodenia danej osoby. Ale čo je vlastne znamenie zverokruhu?

Každému znameniu pripadá nejaké nebeské teleso. Naše hlavné znamenie sa nazýva slnečné znamenie, kvôli polohe Slnka pri našom narodení. To určuje naše základné povahové rysy a celkové správanie. Možno ste si mysleli, že máme iba jedno znamenie. No opak je pravdou. Pri našom narodení stoja v polohe rôzne planéty, ktorých znamenia majú na nás vplyv. Jednoducho povedané, sme kombináciou niekoľkých znamení.

Sedí na nás charakteristika daného znamenia?

Toto bude otázka, na ktorú sa nikdy nenájde iba jedna odpoveď. Každý jeden človek je rozdielny, a preto sa nemôžeme vždy spoliehať, že na nás bude nejaká charakteristika sedieť. Niektoré povahové črty nášho znamenia sú presne tie, ktoré nás vystihujú, no naopak, niektoré sú na míle vzdialené našej osobnosti. Veľmi jednoduchý príklad na overenie. Moje znamenie je známe ako temperamentné a sebavedomé. S temperamentom môžem iba súhlasiť, pretože sa veľmi ľahko nechám uniesť danou situáciou a trvá mi nejaký ten čas, kým sa upokojím. A čo sa týka sebavedomia, tak na tom som už trochu horšie. Nie som jedna z hlavných hovorcov triedy a pri prezentáciách šaliem od nervozity. Nehovorím, že nemám žiadne sebavedomie, ale nie je ho plná hlava. Existujú však ľudia, na ktorých všeobecná charakteristika ich znamenia sedí v každom jednom slove a u iných sú to iba nechápavé pohľady na danú charakteristiku.

Z iného hľadiska by sme mohli povedať, že je dôveryhodná. Všetky charakteristiky (a nielen znamení) vznikli na základe pozorovania a skúseností. Čiže vo viacerých prípadoch boli „výsledky“ rovnaké a boli tam iba malé rozdielne výnimky. A ľudia začali tieto výsledky brať už ako samozrejmosť...

Horoskopy v novinovom článku

Povedzme si úprimne, tieto horoskopy rozhodne nie sú pravdivé. Predsa len, každý jeden deň je nová predpoveď pre každé jedno znamenie... naozaj nie je na tom nič podozrivé? Možno keby sme čítali každé jedno znamenie každý deň, zistili by sme, že sa dané horoskopy opakujú.

Čo ma však prekvapilo bolo, koľko ľudí tomu naozaj verí. Až 90 % ľudí je ochotných uveriť v ich osobný horoskop v hocikakom novinovom článku. Nehovorím, že aj ja som im neverila, ale už si z nich iba uŕahujem, pretože viem, že pravdivé nie sú. A ak by sa náhodou aj zhodovali (naozaj výnimočne), tak je to iba náhoda. Nikto nedokáže presne potvrdiť pravdivosť horoskopov pri určovaní budúcnosti. A už vôbec nie tých novinových...

Prehľad znamení

BARAN (21.03. - 20.04.) – úprimný, tvrdohlavý, súťaživý, optimistický

BÝK (21.4. - 21.5.) – organizačne založený, zodpovedný, žiarlivý, vyrovnaný

BLÍŽENCI (22.5. - 21.6.) – flexibilní, obratní, nevyspytateľní, neposední

RAK (22.6. - 22.7.) – zábavný, srdečný, citlivý, nestály

LEV (23.7. - 23.8.) – sebavedomý, dominantný, temperamentný, egoistický

PANNA (24.8. - 23.9.) – kritická, individualistická, prierberčivá, praktická

VÁHY (24.9. - 23.10.) - harmonické, vnímavé, pozorné, spravodlivé

ŠKORPIÓN (24.10. - 22.11.) – tajomný, súťaživý, energický, úprimný

STRELEC (23.11. - 21.12.) – optimistický, dobrodružný, úprimný, priateľský

KOZOROŽEC (22.12. - 20.1.) – zodpovedný, disciplinovaný, sarkastický, vytrvalý

VODNÁR (21.1. - 19.2.) – vynaliezavý, extrovertný, pokojný, nespútaný

RYBY (20.2. - 20.3.) – diskkrétne, citlivé, zraniteľné, náladové

Sedí na teba charakteristika tvojho znamenia?

Myslím si, že sedí. Hlavne také tie náladové vlastnosti a aj prekvapivo niektoré veci, ktoré robím. (kozorožec)

Úprimne, ešte som sa nestretla so žiadnym horoskopom/výkladom môjho znamenia, ktorý by na mňa nesedel. (baran)

Moje znamenie je charakterizované ako citlivé a starostlivé, ktoré si užíva trávenie času so svojou rodinou. Hm, myslím si, že som celkom emočne založený človek a rada poskytuje, pohodlie svojim blízkym, ale častokrát si rada od mojej rodiny vydýchnem a strávim čas s mojimi priateľmi. Čiže, áno. Toto znamenie sedí na mňa vo viacerých situáciách, aj keď sú tu menšie odchýlky... (rak)

Pozrela som si svoju charakteristiku a nemyslím si, že to nejak sedí. Neverím v takéto veci. (strelec)

Prekvapivo, môžem povedať, že aj hej. Akože určite sa nájdú menšie nezrovnalosti, ale sedí. (strelec)

Áno aj nie. V niektorých črtách som úplne odlišná, alebo sa aspoň tak vidím. Samozrejme, zopár vlastností sa zhoduje. (lev)

Nikdy som na tieto veci neverila, ale keď som si prečítala svoju charakteristiku, ostala som prekvapená. Každá jedna vlastnosť, o ktorej som čítala, bola pravdivá, ako keby niekto napísal charakteristiku mňa samej. (rak)

Aj keď vyslovene nevyhľadávam charakteristiky k môjmu znameniu, sem-tam na nejakú natrafím. A tie charakteristiky na mňa fakt sedia. Úplne akoby som čítala o sebe... Väčšinou je to mamina, ktorá nájde nejakú charakteristiku a povie mi, nech si ju prečítam, pretože je z toho celá nadšená, ako to totálne na mňa sedí. (strelec)

Ovplyvňuje ťa stereotyp horoskopov v bežnom živote?

Nejako som sa s tým nestretol, ale pri nových ľuďoch si správim menšiu mienku o danom človeku. (kozorožec)

Každý človek, ktorý aspoň trochu pozná znamenia zverokruhu, si pri slove baran povie: „Takže tvrdohlavosť, impulzivnosť a tak trochu anger issues.“ Dosť často počúvam tieto stereotypné názory, ale nejak mi to nevádi. (baran)

Snažím sa pri spoznávaní nových ľudí sústrediť na situácie, ktoré prežili a ktoré ich formujú. Ich znamenie je pekným začiatkom konverzácie a jemným náhľadikom na ich správanie. Názor druhých ľudí beriem vložne, pretože nedokážem ovplyvniť ich krásne myslenie. (rak)

Ja neposudzujem ľudí podľa ich znamenia, ale hlavne podľa pocitu, ktorý vo mne tieto ľudia zanechávajú a samozrejme podľa ich správania ku mne a k iným. Nechcem, aby ma niekto posudzoval podľa toho, kedy som sa narodila, a preto s takými ľuďmi nemám ani kontakt. (strelec)

Myslím si, že ani nie. Nájdú sa nejakí jedinci, čo si povedia: Bože môj, strelec, ten je toxic, hlavne čo sa týka internetu, ale ja ľudí podľa znamenia nesúdím, lebo ľudia majú dobré aj zlé vlastnosti. No, nemôžeme pozeráť na ne samostatne, ale musíme na človeka hľadieť ako na celok. (strelec)

Skôr nie. Ja osobne tieto stereotypy nevnímam a nerobím rozdiely medzi ľuďmi a ich znameniami. Nevnímam ľudí podľa charakteristiky znamenia, ale podľa toho, akí naozaj sú. Viem, že veľa ľudí sa riadi týmito stereotypmi, keď im napríklad poviem, že som lev, berú ma ako dominantnú, sebavedomú, arogantnú osobu, ktorá túži byť stredobodom pozornosti, hoci taká vôbec nie som. (lev)

Je to celkom zvláštne, že môžeme odhadnúť charakteristiku človeka podľa znamenia, avšak nie vždy to môže byť pravda. Nemyslím si, že by ma to nejako ovplyvňovalo, nejako sa tým neriadim, som len fascinovaná, tým, ako to sedí na niektorých ľuďoch. (rak)

Nevnímam to vo svojom živote, skôr je to také, že spätne si uvedomujem, s akými znameniami si sedím. Pre mňa sú to blíženci. Patria viac-menej medzi najdôležitejších ľudí v mojom živote. Celkovo ma znamenia až tak neovplyvňujú, keďže sa nestretávam s ľuďmi, ktorí sa nimi riadia a potrpia si na ne. (strelec)

Veria ľudia v tvojom okolí na znamenia zverokruhu?

Poznám iba pár ľudí, ktorých to zaujíma viac. Ale myslím si, že celkovo je v dnešnej dobe astrológia veľmi populárna. (kozorožec)

Mám okolo seba pár ľudí, ktorí sa venujú astrológii, ale celkovo si myslím, že veľa ľudí ňou pohŕda. (baran)

Áno, veria. Som obklopená ľuďmi, z ktorých sa väčšina zaujíma o astrológiu a ezoteriku. (rak)

Niektorí áno, niektorí nie. Niektorí si občas pozrú horoskop a niektorí to berú až príliš vážne. (strelec)

Poznám skôr viac takých, čo si len z toho robia srandu, ale sú aj takí, ktorí tomu skutočne veria, aj keď ich viera v to sa vyvinula až postupne. (strelec)

Záleží od toho kto. V rodine sa tomuto pozornosť veľmi nevenuje. Skôr vôbec. Možno si niekto len tak zo zvedavosti prečíta horoskop v novinách, ale rozhodne tomu neverí. Moje kamarátky, keď sme ešte normálne chodili do školy, čítali horoskopy každý deň, a tak som vedela, čo ma má podľa horoskopu v ten deň čakať, ako sa budem cítiť a s akým znamením mám kompatibilitu. (lev)

Ako kto, niekto to berie ako výmysel, ale ja si myslím, že to má niečo do seba. Poznám takých, ktorí sa tým veľmi riadia, urobia si o ostatných mienku, hneď ako zistia ich znamenie. (rak)

Neviem, či úplne veria, ale skôr si zo zvedavosti vyhľadávajú charakteristiku svojho znamenia, a potom o tom diskutujeme. Ale nepocitujem, žeby som v okolí mala niekoho, kto by sa hneď pýtal iného človeka na znamenie a spravil by si o ňom mienku. Rada sa o tom s kamoškami porozprávam, ale nie je to vec, ktorá by sa primárne riešila v mojom okolí. (strelec)

**.tatiana gurínová
študenti gymnázia**

.Kedy najväčšmi vnímaš dotyk ilúzie?

Martina Kostolná - Už len pri pomyslení na to, čo je normálne a čo nie, nám ilúzia obsesívne klope na dvere, no nie? To, čo je pravdou a čo len ilúziou, je v konečnom dôsledku proces bez jednotnej a jasnej odpovede. Nietzsche povedal, že pravdy sú len ilúzie, pri ktorých sme zabudli, že niekedy boli ilúziami. Vtedy ma to najväčšmi dostane... keď si uvedomím, že ilúziou je vo svojej hlboknej podstate úplne všetko.

Tatiana Guřínová - Jediná ilúzia, ktorú najviac vnímam, sa nachádza v knihách. V knihách je všetko ružové a krásne. Hlavní hrdinovia sú priam dokonalí, bez jedinej chybičky. Prekonajú tú najväčšiu prekážku a žijú šťastne až naveky. No, pozrime sa na to realisticky. V živote existuje mnoho prekážok a nie každý človek je dokonalý. Nehovoriac o tom, že knižné predstavy nám skresľujú náš pohľad na ľudí. V knihe žijeme zasnene a v realite sme my, čitatelia, veľakrát sklamaní...

Mária Rácová - Obávam sa, že v tejto dobe sa ma ilúzia dotýka až príliš často. Každé ráno, keď sa budím do dňa alternatívnej reality, v ktorej nemôžem ísť do školy, knižnice či kaviarne, utešujem sa myšlienkou, že sa čochvíľa všetko vráti do starých koľají. No, aká veľká je pravdepodobnosť, že tu budeme opäť mať to, čo sme kedysi považovali za normálne? Možno sa svet už príliš zmenil a myšlienka na realitu, akú sme ju poznali kedysi, je v určitom kontexte len ilúzia.

Sofia Šuranská - Dotyk ilúzie vnímam najmä, keď som s ľuďmi, ktorí sú nešťastní, ale aj tak sa usmievajú a hrajú predomnou aj pred sebou ilúziu, že všetko je skvelé, aj keď je očividné, že ich oči by sa najradšej rozplakali. Navonok sa usmievajú, no vnútri sú z ich slz moria a oceány. Je to určitá alarmujúca ilúzia pre mňa.

Izabela Žilková - Ilúzia dôležitosti. Keď si uvedomím, že nič nie je tak dôležité, ako sa zdá. Ten mail, ktorý mi prišiel z roboty, tá správa, ktorá bola napísaná trochu iným tónom, ten nevydarený test. To priateľstvo, tá hádka, ja, ty, on či ona. Nikto a nič je také dôležité, ako sa zdá. Málokoho zaujíma, čo si myslím, ako sa prezentujem a nikto si nebude pamätať, keď som sa zakoktala. Život nemá byť utrpenie, tak ho (sa) prestaňme brať tak vážne.

Adriana Vančová (II. A) - Ilúziu v dnešnej dobe vnímam takmer úplne všade. Či už je to pri pohľade na dokonalé životy ľudí alebo počas robenia už asi tridsiatej úlohy z dejepisu, prítomnosť ilúzie sa stala súčasťou môjho každodenného života. Pretože ako môžeme vedieť, či celý náš život nie je iba ilúziou, či sa nám v skutočnosti všetko neodohráva iba v hlave. (Ako môžeme vedieť, že Matrix je len sci-fi film? Čo ak išlo o dokument, ktorý sme my len nepochopili?) A čo ak aj to, že sa tu nad týmto zamýšľam, je len ilúzia.

Kedy najväčšmi vnímaš dotyk ilúzie?

Lenka Hackenbergová - Ilúziu vnímam prakticky všade, či je to môj každodenný život, kde si každé ráno navrávam, že svet je ružový a všade je len dúha a jednorožci alebo pri pozeraní sociálnych sieť celebrit, ktoré si žijú spokojný život, akoby na svete niet nijakého problému a starostí. Keď v realite to tak vôbec nie je a vo svete je plno nenávisti, zlosti, urážok a týrania. Podľa môjho názoru sa ilúzia stala súčasťou každodenného života nás všetkých a často sa za ňu radi schovávame pred našimi starosťami. Lebo úprimne povedzme si, kto by nechcel žiť v ilúzii, že všetko je dokonalé.

Aneta Gospičová - Občas si prajem žiť v ilúzii. Vo svete, kde ma nikdy nič neprestane baviť, kde som osôbka plná nečakaných a fascinujúcich reakcií na akýkoľvek podnet. Kde sa neočakávané až kúzelné javy stanú bežnými a tie bežné zmenia tóninu na kúzelnú až neočakávanú. Kde naše bytie nespôsobuje smútok a plač, kde sa naše mysle nepomätú z dotyku reality. Dotyk ilúzie najviac vnímam pri láske. Keď sme v ilúzii toho druhého a pritom ilúziou samých seba.

Alec Borový - Vnímam ilúziu bezhraničnej dokonalosti moderného sveta, ktorý nám dal ilúziu ako náhradu za to, čo nie sme. Tejto ilúzie sa musíme čo najskôr zbaviť a hľadať dokonalosť v dezinilúzii z nedokonalosti, pretože naše skutočné sebazpoznanie a celkové poznanie vonkajšieho sveta začne až rozpadom našich povrchných ilúzií.

Sebastián Lukáš Šedo - S ilúziou sa najviac stretávam na internete. Je to studnica nápadov, informácií a správ. Prináša nám mnoho potešenia v podobe darčiekov či skvelých výsledkov. Málokedy ale vnímame, že má aj svoju "temnú" stránku plnú podvodov, fake news, hoaxov, sexuálneho alebo psychického zneužívania či nenávisti. Aj keď sme sa s niektorými typmi "odvrátenej" stránky internetu možno ešte nestretli, nezabúdajme, že taká strana tu existuje. Aj keď sa to na prvý pohľad nezdá, internet predstavuje jednu z najzákernejších ilúzií aká, podľa mňa, existuje.

Adriana Marjánková - Ilúziu vnímam v samostatnej existencii dobra a zla. V tom, čo je správne a čo nie, čo sa patrí a čo nie. Spoločenské stereotypy prekypujú ilúziou. Žena si oblečie niečo výraznejšie, je pobehlíca. Muž vyroní slzy, automaticky stráca svoju mužnosť. Všetci sa tak stávajú súčasťou bábkového divadla, kde za šnúrky ťahá ľudská jednotvárnosť. Lenže tento prelud obopína spoločnosť, ktorá sa bojí zmeny, vývinu. Chlapci by mali mať radi modrú a hrať sa s autíčkami, dievčatá by mali mať radi ružovú a hrať sa s bábikami. Lenže prečo? Prečo by sa chlapec nemohol hrať s bábikou a dievča s autíčkom? Prečo si spoločnosť povedala, že to tak byť nemôže? Prečo by mal byť človek odsúdený za jednu vec, keď nám tak uniká celý obraz? Svet nie je čiernobiely, aby sme ho tak mohli súdiť.

.putinova ilúzia

Prešli sme si vážnou vládnu krízou, ktorej spúšťačom (mimo iného) bol nákup ruskej vakcíny Sputnik V. Vládna kríza je téma rozoberaná azda každým, no čo so Sputnikom V? Argument, že tu máme ľudí, ktorí striktne preferujú ruskú vakcínu a inou sa zaočkovať jednoznačne nedajú, ma veľmi zaskočil. A to nie preto, žeby sa nám náš bývalý premiér snažil klamať do očí, ale preto, že jeho argument je postavený na skutočnosti.

Od môjho útleho detstva sa stretávam s politickými názormi, ktoré pomerne silno sympatizovali s politikou Ruska a jej vplyvom na nás – Slovákov. A tak sa snáď oprávnené pýtam, ku komu to vlastne Slováci vzhliadajú?

Od Februárového prevratu až po november '89 sme si spolu s Ruskom zažili strastiplnú cestu vydláždenú nedemokraciou, utláčaním menšín či násilím v sprievode s nefunkčnou ideológiou. Rusko sa oficiálnej nálepky „sovietsky“ zbavilo až 25. decembra 1991, kedy sa z Ruskej sovietskej federatívnej republiky stala Ruská federácia. Predchodcom V. Putina bol B. N. Jelcin, ktorý si svoju prezidentskú stoličku držal v rokoch 1991-1999. Vo voľbách v roku 1996 pri jeho víťazstve stáli oligarchovia a podpora zo strany TV kanálov – nemôžem si odpustiť poznámku, že toto musí byť nám, Slovákom, veľmi povedomé. Po predčasnom odstúpe Jelcina sa k moci dostal právnik a bývalý zamestnanec KGB – Vladimir Vladimirovič Putin.

Akýmsi sprievodnými javmi Putina sa opäť stali nie úplne demokratické voľby, ovplyvňovanie zo strany médií a jeho vlastné autoritatívne tendencie. Vymohol si zmenu ústavy, ktorá mu dovoľuje na pozíciu prezidenta kandidovať aj po uplynutí dvoch funkčných období, okrem toho bolo funkčné obdobie hlavy štátu predĺžené na 6 rokov.

Putinova éra vládnutia sa vyznačuje propagandou v médiách, či naozaj zlým indexom slobody tlače – podľa Reportérov bez hraníc je Rusko na 149. mieste (pre porovnanie: Kanada zaujala 16. miesto, Čína 177. a Slovensko 33. miesto). Rusko sa, bohužiaľ, v tomto rebríčku prepadáva. Útoky na slobodu slova a cenzúra sú pre Rusov každodennou realitou. Dôkazom sú napríklad reštrikcie voči používateľom internetu. Okrem toho, že už na začiatku tohto roka bol v ruskom parlamente návrh na pokutovanie obyvateľov využívajúcich internet od západných služieb, od roku 2017 je ruskými úradmi blokovaná anonymita na internete. Práve anonymita na internete bola a je dôležitá pre novinárov, pre ktorých bolo anonymné pridávanie článkov zárukou bezpečnosti.

Aj napriek silnému vplyvu Putina je Rusko podľa ústavy parlamentnou demokraciou, a tak určite stoja za zmienku politické strany v ruskom parlamente. Voľby do Štátnej dumy (názov ruského parlamentu) sa naposledy konali v roku 2016 s historicky najnižšou účasťou. Najviac hlasov získala Putinova nacionalistická strana Jednotné Rusko. Momentálne má 343 kresiel z celkových 450. Do Dumy sa ďalej dostala Komunistická strana Ruskej federácie a Liberálno-demokratická strana Ruska, ktorá je aj napriek peknému názvu nacionalistická a euroskeptická.

Putin podpísal zákon, ktorý mu umožní zostať ruským prezidentom až do roku 2036. V Rusku je opozícia pomerne slabá, preto to vyzerá, že súčasný prezident svoje miesto opustí až vtedy, keď bude chcieť on. A tak sa poslednýkrát pýtam, máme vzhliadať ku krajine, v ktorej demokracia slúži pre prezidenta a nie pre ľudí? Z môjho pohľadu je Rusko nedemokratické ako vo vnútri, tak i navonok. Na-

viac, Igor Matovič nás prostredníctvom

Sputnika V zapojil do politickej a hybridnej vojny a zároveň nás postavil na zlú stranu. No je už len na nás, či budeme túto Putinovu ilúziu živiť....

.mária rácová

.ako nepodľahnúť ilúzii informácií?

Zamysleli ste sa nad tým, čo čítate, čo prijímate a odkiaľ to všetko pochádza – kto je zdrojom informácií? V súčasnej digitálnej dobe je nutné si všimnúť aj ten najmenší detail.

Téma hoaxov a falošných správ je určite pre každého z nás známa. Ale nemalo by sa o nej prestať hovoriť. Najmä teraz v období pandémie, keď sme zavretí doma a svoj voľný čas trávim na sociálnych sieťach a internete. Facebook, Instagram, Twitter a podobné siete nám poskytujú neuveriteľné množstvo informácií a správ. Ponúkajú nám správy pravdivé, ale aj klamlivé. Žijeme jednoducho v digitálnej dobe. Sme generácia, ktorá vyrastá na internete a prioritne z neho čerpá množstvo informácií a správ. Nikdy za celé roky od vzniku prvých telekomunikačných prostriedkov sme neboli natoľko obklopení informáciami ako teraz. Preto je treba rozlišovať, čo fakt je a čo fakt nie je. Treba nám k tomu len dostatočnú dávku trpezlivosti a pozornosti.

Keď čítame články na internete, je potrebné si položiť niekoľko otázok. Nie je nadpis príliš dlhý? Nesnaží sa ma nadpis nejako citovo ovplyvniť? Kto napísal tento článok? Dokážem si autora bez akéhokoľvek problému vyhľadať aj s fotografiou? Je v danej oblasti odborníkom, resp. venuje sa téme dostatočne dlho na to, aby tomu rozumel? Dokážem si informácie v článku dohľadať vo viacerých, od seba nezávislých médiách? Aký je zdroj informácií? Toto sú len príklady otázok, ktoré je dôležité si zodpovedať. Ďalej je vhodné si všimnúť napríklad reklamy, financovanie webov alebo ďalší obsah.

Hoaxy a fake news sa šíria na internete kozmickou rýchlosťou. Internet zďaleka nie je ale jediným miestom falošných správ. Klamlivé správy alebo informácie sa podobnou rýchlosťou šíria aj pomocou televízie, rádia alebo iných audiovizuálnych médií. Televízia alebo rádio sami o sebe nemusia vypúšťať takéto informácie, často sa ale stávajú prostriedkami šírenia nepravdivých správ. Najmä v politických diskusiách často používajú politici demagógiu*. Ale nemusia to byť len politici, ktorí šíria fake news. Môžu to byť aj známe mediálne či iné osobnosti. Myslím si, že šírenie klamlivých informácií v rádiu alebo televízii, je o niečo nebezpečnejšie ako na internete. Nedokážete si totiž informáciu overiť ihneď. Na internete stačí spraviť dva kliky a už viete, o akú správu ide, ale pri pozieraní alebo počúvaní takú možnosť nemáte alebo je obmedzená. Samozrejme, každá relácia má svojho moderátora, ktorý by mal na takúto chybu upozorniť, prípadne poopraviť. Nie vždy sa to ale dá.

Na záver. Ak si už neviete dať rady s pravdivosťou informácií, existujú stránky ako konspiratori.sk, blbec.online, checkbot.sk alebo skupina [#somtu](https://www.facebook.com/somtu), facebooková stránka Hoaxy a podvody – Polícia SR, či Bullshit detector, ktoré vám pomôžu neprepadnúť ilúzii informácií. Skvelou stránkou je aj demagog.sk, ktorý analyzuje politické debaty a overuje výroky politikov.

A nezabúdajte: Internet je dobrý sluha, ale zlý pán.

***demagógia** - (v politike) spôsob klamania neinformovaných ľudí prekrúcaním faktov, zveličovaním, prázdnyimi sľubmi a pod., s cieľom získať masu na svoju stranu

HLAVNÉ SPRÁVY
KONZERVATÍVNY DENNÍK

Šírenie hoaxov alebo dezinformácií je nebezpečné. Môžete ním ohroziť svoje zdravie, ale aj zdravie iných. Ako príklad sa dá použiť v dnešnej dobe často skloňované očkovanie. Čipy vo vakcínach, ovládanie ľudí pomocou vakcín mocnými tohto sveta a iné podobné konšpiračné nezmysly vážne ohrozujú zdravie a životy ľudí. Navyše, ak je nutné sa dostať z vážnych kríz, akým je napríklad pandémia koronavírusu, tieto správy vôbec zlepšeniu stavu nepomáhajú. Ale nemusí ísť zrovna o ohrozenie zdravia. Môže sa stať, že vďaka falošnej správe môžete prísť o majetok, financie alebo môžete stratiť svoje osobné údaje. Väčšinou ide o nejaké podvodné benefičné akcie prostredníctvom internetu alebo sú to náhodne sa zobrazujúce reklamy na internete.

Človek sa často riadi pomocou emócií. Emócie sú úžasným psychologickým javom, veľmi potrebným na fungovanie v živote. Avšak ak ide o prijímanie, čítanie alebo počúvanie informácií, mali by sme emócie aspoň z časti potlačiť a viac pretlačiť do popredia rozum a kritické myslenie. Pretože veľakrát sú to emócie, ktoré nás dostanú do vŕt nepravdivých informácií, z ktorých sa budeme musieť dostať preč. Niekedy to nie je ľahké. Skvelou vlastnosťou pri vstrebávaní informácií je aj pochybovanie. Núti vás dlhšie premýšľať, hľadať a zaujímať sa o veci. Samozrejme, nemusí to každému vyhovovať. Niekedy je ale lepšie niečomu neveriť a sám sa postupne nechať presvedčiť.

.sebastián lukáš šedo

This is a highly detailed and chaotic collage by Jozef Kováčik. The composition is dominated by bold colors like red, black, white, and blue. Key elements include:

- A large, stylized blue face on the left side.
- A central figure of a man in a dark suit and white shirt, wearing a hat with "MY." written on it.
- A large, open mouth or tongue shape on the right side.
- Several pairs of bright red lips scattered across the middle section.
- A hand reaching up from the bottom left corner.
- The word "Osud" (Fate) repeated multiple times in different orientations.
- Handwritten-style text in various languages, including Slovak ("Nikdy keviš!", "laska?", "Ja.", "Spoločnosť???") and English ("Never give up", "love?", "I am", "Who I am when about identity decides society???").
- A large question mark "?" in the center.
- A small figure of a person in a grey dress at the top left.

The overall effect is one of intense emotional and intellectual conflict, reflecting themes of love, fate, identity, and societal influence.[illegible][illegible][illegible][illegible]

.XXX

Spoločenská bariéra je omnoho krehkejšia, ako by sa na prvý pohľad mohlo zdať. Stabilita je ilúziou. Dokonalosť je ilúziou. Variácie toho, čo by sa malo a čo nie, sú rovnakým eskamotérskym trikom ako myšlienka bezchybnej utópie.

Kto bol ten človek, ktorý sa rozhodol vztýčiť hranice normality a nenormality, morálnosti či nemorálnosti, hranice toho, čo je naozaj dôležité a čo len povrchné? Kostrbatý dotyk spoločnosti obopína isté aspekty našich životov väčšmi, než je pre jednotlivca prínosné. Niekedy sa naozaj zdesene zamýšľam, pokiaľ siahajú naše skutočné myšlienky, naozajstné pravdy nášho vnútra a od akého bodu začínajú umelo vsugerované názory nás. Nie je možné, že každá jedna drobná úvaha, ktorú som mojím mozgom splodila, prešla najskôr istým spiacim filtrom spoločnosti zakódovaným v mojej hlave, než som jej dala voľný priebeh?

Mnoho ľudí sa oháňa slobodou prejavu, základnou myšlienkou demokracie či faktu, že ľudia sú spoločenské tvory, ktorých od zvierat oddeľuje možnosť logicky uvažovať. Naozaj je to tak? O čo sme lepší? Čo naozaj svedčí o našom intelektu? Dostali sme planétu, ktorú sme zničili, šírimo násilie pod nálepku Boha či vidiny lepšieho sveta, rukami útočíme, hoci boli stvorené na rozdávanie nežných dotykov milovaným. A čo na to spoločnosť? Pred očami nám máva fotkami dokonalosti života. Žiadne pochopenie. Snaha o zmenu k lepšiemu či snaha o vyvrátenie tak negatívneho názoru na svet sa nekoná. Ale čo je naozaj bezchybnou formou ľudského života? Láska? Tak, kde je? Necítim ju. Ilúzia, ach tá ilúzia...

Človek sa narodí a už v perinke mu okolie pateticky určí jeho miesto, správnu farbu odevu, ktorú by mal po celý život nosiť, zaplaví ho istou spíškou očakávaní a nechutnou obsesiou po triumfe. Čo s tým však dokáže urobiť to drobné batola, vystavené toxicite ľudskej spoločnosti od prvých momentov svojej nevinnnej existencie? Naučí sa plakať. Dokázať, že niečo nie je v úplnom poriadku výbuchom emócií.

Exaktnosť formuje náš svet a pre pocity už miesto nezostáva. To, čo však cítime všetci spoločne, je stres. Strach z vyhorenia, nedokončenia cieľov, zo života, ktorý nám skôr či neskôr len tak voľne pretečie pomedzi prsty a spoločnosť si do nás ešte popritom kopne rôznymi urážlivými manifestáciami, ako ukázkovo náš život mal vyzeráť. Čo je vlastne to správne? Čo je skutočne to prínosné? Niektorí sa pochvávajú sebaláskou, automaticky je namyslený, no naopak ak si dotýčný neverí a podtrhne len svoje chyby pred verejnosťou, spoločnosť ho automaticky považuje za emočného vydierača a človeka prahnúcom po pozornosti. Kde je teda tá zlatá stredná cesta?

Želám si zobudiť sa v jedno ráno a cítiť sa kompletnou. Želám si, aby som verila, keď mi ľudia povedia, že sa o mňa zaujímajú preto, že som dobrým človekom. Túžim sa necítiť odpudivou po každom jednom jedle, ktoré skonзумujem, pretože keby mám čo i len o pár kíl navyše, nespĺňala by som istý štandard pomyslenej krásy spoločnosti. Už viac nechcem byť osamelou v dave. Už viac nechcem vidieť tváre tak mladých ľudí zdevastovaných ohavne ťažkým nákladom emočnej bolesti, ktorej boli vystavení už od tak nesmierného útleho detstva. Túžim kričať z plných pľúc. Tak nahlas až následne stratiť zvyšky hlasu. Chcem sa v jedno ráno zobudiť a vidieť ľudí pyšných na to, kým sú, ľudí, ktorí sa nehanbia prejavovať lásku človeku, nech je hocakého pohlavia, vierovyznania či rasy. Túžim vidieť ľudských ľudí. Byť šťastný, že sú živými, pocíťujúcimi radosť z východu slnka a nie z neúspechu svojich nepriateľov. Želám si, aby sa v jedno ráno ľudia na seba pozreli do zrkadla a uvedomili si, že nič také, ako bezchybnosť nejestvuje. Mám sen, že jedného dňa nebudeme viac smutní. Ale čo je to sen? Len synonymum slovička ilúzia...

.martina kostolná

i am not one and simple, but many and complex

Kto som? Túto otázku som dostala pred pár týždňami a odvtedy na ňu hľadám odpoveď. Viem o sebe pár vecí. Som žena. Som rojko a plačko. Je vo mne skrytá letná búrka, po ktorej je vzduch zbavený ťažoby a dusna. Som len toto?

Zatváram oči a vizualizujem si svoju existenciu. Vo väku sa vznášajú farebné šmuhy, ktoré spolu tancujú. Niektoré farby sa mi náramne páčia, svojou jemnosťou očarujú moje vnímanie; iné nepovažujem za pekné. Príliš kričia; príliš žiaria... Mám pocit, ako keby svojou žiarou zatienovali jemnosť ostatných farieb. Ako keby až príliš dominovali farebnej palete, ktorá sa mi tu naskytá. Pozorujem tieto farby už dlhé roky. Túžba porozumieť tomu, čo budujú, je stále väčšia a väčšia.

Vždy som ich pozorovala iba z diaľky, pretože nechuf vytváraná ostrými farbami mi zakazovala priblížiť sa. Aj tak sú škaredé, druhé iba zatienujú a ostatné poznám. Niekedy sa stalo, že sa pridali nové farby a staré zmizli. Niektoré zostali, iné sa menia. Nestihla som ich spoznať, zostali len nakrátko; nestihla som sa im ani len predstaviť. Dnes je tomu inak. Po tých dlhých rokoch sa odvažujem priblížiť. Farby ma púšťajú medzi seba a tam vstrede niekto malý sedí. Malý v modrých šatách, s dvoma copíkmi a plače. Že vraj je stratená a nevie sa dostať domov. Po červených lícach jej stekajú slzy potokmi a tvoria pod ňou slané jazero. Pýtam sa jej teda, kde býva a dozvedám sa, že to vôbec nie je ďaleko. Zrazu sa mi pozrie do tváre a zisťujem, že ju poznám; že som ju vždy poznala. Sadám si k nej, k tej malej dievčine, a utišujem ju objatím. Zrazu už nie je smutná, lebo už je doma.

Vnútný rozhovor na úrovni staršieho a mladšieho ja sa odohráva s prítomnosťou farebného tanca. Zrazu, keď sa naň pozerám zvnútra, začínam tým farbám rozumieť. Vidím ich rytmus a ladím sa naň. Niečo tvoria, niečo zvláštne a komplexné. Malinká mi zrazu hovorí, aké sú tie farby krásne, ako sa doladujú a dopĺňajú. Lebo keby tam nie sú tie svetlé, nemá čo ožiariť tie jemné, a vedela by som o nich len ja. Vraví, že sa jej páčia farby, ktoré som vybrala. Že je rada, že je mnou. A zrazu to zosynchronizovanie vidím aj ja. Keď som tú malú našla, všetko začína dávať väčší zmysel... Zrazu je ten komplexný výtvor tak dobre čitateľný. Zrazu už nie som stratená vo svojich farbách, už sa ich nebojím osloviť; nebojím sa s nimi zoznámiť a prijať ich. Zrazu tomu rozumiem. Všetko som ja, či sa mi to páči alebo nie. Že tie farby môžem meniť, nie ony mňa. Že aj keď som o tom nevedela, tvorila som si tento farebný svet len ja sama.

Odtiene sú magická vec. Je krásne byť farebnou, lebo čím viac farieb mám, tým krajší obraz viem namaľovať; tým viac viem ponúknuť svetu okolo mňa. Život je zrazu ľahší, keď som prijala každú svoju farbu a učím sa každú jednu milovať...

.izabela žilková

afirmácia pre teba

chránim si svoju vnútornú energiu, tým, že som u mňa na prvom mieste

.napísať dobrú knihu dá zabrať!

Samuel Král' chodí do 3. B na našom gymnáziu. Je víťazom niekoľkých literárnych súťaží a nedávno sa mu splnil jeho detský sen – stal sa ozajstným spisovateľom. Pod pseudonymom Sam King vydal svoju prvú knihu – Útek zo Zeme vyhnančov. Nám sa podarilo so Samuelom pripraviť krátky rozhovor.

Kedy a prečo si sa rozhodol napísať knihu?

Knihu som sa rozhodol napísať len pár mesiacov po tom, ako som nastúpil na náš gypel. Pamätám si, že v októbri som začal kratšími poviedkami a začiatkom zimy som už pracoval na knihe. Čo ma motivovalo? Také to staré známe nutkanie autora, pocit, že potrebujem niečo dať svetu, niečo na papier, z čoho sa bude môcť tešiť. Lepšie sa to povedať nedá.

O čom je tvoja kniha?

Takže bez spoilerov, áno? Kniha je o mladom mužovi, ktorý sa neprávom ocitne na mieste zvanom Zem vyhnančov. Kniha je v podstate o tom, ako sa odtiaľ snaží dostať, pri čom stretáva zaujímavé osobnosti s rôznymi pohľadmi na vec.

Plánuješ do budúcnosti napísať ešte nejakú knihu?

Ďalšiu knihu? A keby jednu. Samozrejme, či už pokračovanie, alebo samostatné dielo.

Motivovalo ťa niečo pri písaní knihy?

Ako som povedal, posúvala ma potreba písať. Potreba potešiť a zaujať ľudí vlastnou tvorbou.

Ako dlho si písal svoju knihu?

Knihu som písal od decembra v prvom ročníku a dokončená bola zhruba začiatkom júna. V čase medzi dopísaním a vydaním som robil ďalšie menšie korektúry, úpravy deja. Po pravde, keby som si teraz otvoril svoju knihu, určite by som našiel niečo, čo by som napísal inak.

Je náročné napísať knihu?

Napísať knihu samú o sebe nie je náročné. Napísať dobrú knihu – to dá zabrať. Snáď sa mi to podarilo.

Inšpiroval si sa pri písaní knihy aj reálnym svetom alebo je to vyslovene fikcia?

Ach, inšpirácia! Otvorene priznávam, že najväčší podiel na motívoch knihy má videohra Conan Exiles. Množstvo postáv som si však ráčil prevziať z reálneho života, v niektorých dokonca môžete nájsť mojich spolužiakov. Tiež išlo o postoj. Niektorí v knihe chceli byť, iní som musel ubezpečiť, že tam nebude vyzeráť ako fučmák.

Hnevalo ťa niekedy správanie postáv v tvojej knihe?

Správny autor musí vedieť napísať aj postavu, s ktorou nesúhlasí. Inak by kniha nemala žiadneho dobrého antagonistu.

Čo všetko obnáša vydanie knihy? Bolo to náročné?

Vydanie knihy bolo možno únavnejšie, než samotné písanie. Rukopis som zaslal postupne do dvoch vydavateľstiev. Keďže to bolo počas prvej vlny korony, množstvo ľudí sa tiež z dlhšej chvíle rozpísalo. Nebudem ich menovať, ale z jedného vydavateľstva mi doteraz neodpísali a to druhé mi až po mojej otázke dalo vedieť, že aktuálne nič nehladajú. Napokon som sa natrafil na Publico a výsledok poznáte.

Kedy si sa dostal k písaniu? Tvoril si už predtým?

Odkedy som sa naučil písať, písal som. Spočiatku štvorveršové básničky, v deviatom ročníku som sa posunul k niečomu vážnejšiemu (môj prvý pokus o román, ktorý vyzeral katastrofálne) a píšem celý čas, čo som na strednej.

Máš radšej klasické - papierové knihy alebo e-knihy?

Určite radšej papierové. Máš k nim osobnejší vzťah.

Podľa teba, akú pozíciu by mala mať kniha v súčasnom svete?

Knihy by mali byť súčasťou každej domácnosti. Treba s nimi začínať dostatočne skoro, aby si vekom dokázal medzi nimi vybrať tie naozaj kvalitné.

.redakcia inak

.sen budúcnosti divadelnej

Martina Kostolná

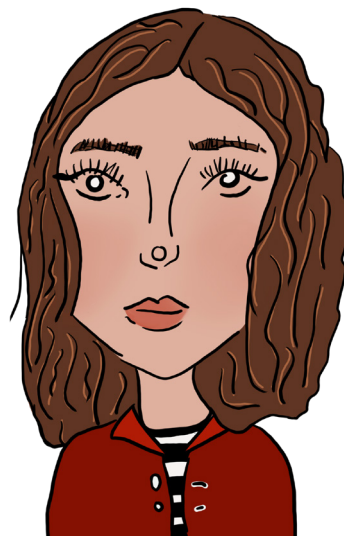
Veronika Senková

Terézia Kučová

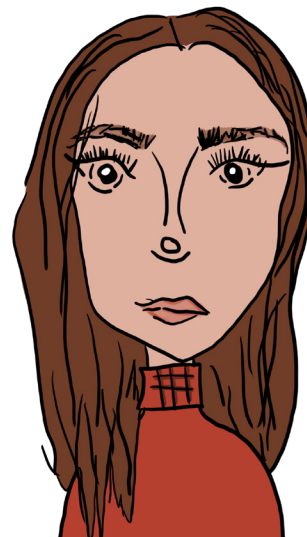
Sofia Šuranská

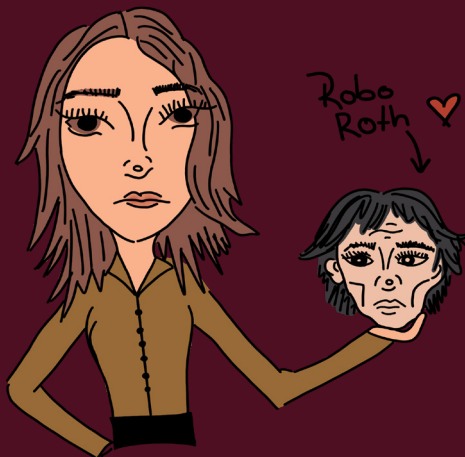
Martin Daňo

Terézia Kadlečíková

Čo je to, čo robí divadlo natoľko odlišným, natoľko metaforicky živým? Odpoveď je omnoho jednoduchšia, ako sa môže na prvý pohľad zahliť metaforou zdať, omnoho menej preexponovaná než divadlo samotné. Daný moment a jeho ojedinelosť. Predstavte si divadlo. Monumentálna architektúra tvorí len istú fyzickú schránku, telo pre ducha najväčšej a emočne najrozpínavejšej formy umenia konkrétneho momentu. Ľudia sediaci v publiku, každý s iným životným príbehom, rozdielnymi koníčkami či odlišnou spleťou nití osudu preplietajúcou ich životy. No aj tak má táto na prvý pohľad nekonvenčne rozmanitá skupina človečenstva niečo rovnaké. Daný moment. Hoci by sa im nemusela zhodovať ani jedna jediná myšlienka denne vytvorená ich mysľou, nemuseli by cítiť rovnaké emócie pri pohľade na obraz či s rovnakým entuziazmom prežívať vlastný život, zdieľajú však jednu jedinú rovnakú chvíľu, trhlínu v časopriestore a tou je tento moment, rovnaká skutočnosť, ktorá je lepšia ako ničotná priepasť nepochopenia. Čokoľvek sa môže prihodiť. Čo sa chystajú spraviť so scénériou stvorenou len pre ich oči v tento daný moment a ktorú jednoducho nemôžu nevidieť? Živú skúsenosť života niekoho iného...

Mgr. Silvia Gajdošíková

Ilúzia je to, čo natoľko poháňa a formuje neviditeľné srdce divadla. Ilúzia rozmanitosti. To, s akou rafinovanosťou je táto pestrofarebná inštitúcia schopná oklamať zmysly a aspoň na malý moment zmeniť našu identitu či spôsobiť prievan v hodnotách. Je viac než fascinujúce. V divadle jednoducho plyní čas inak. Každý z nás sa snaží žiť si svoj život s myšlienkou, že sme tým, kým naozaj chceme byť, že náš život je len a len náš a svet, ktorý poznáme sa rozpína len v pomyselných hraniciach našej domoviny. A potom prideme do divadla. Tá magická atmosféra nás polapí, dostane sa nám pod nepriepustnú pokožku a my sa nechávame unášať výrom udalostí odohrávajúcich sa v daný okamih priamo pred nami.

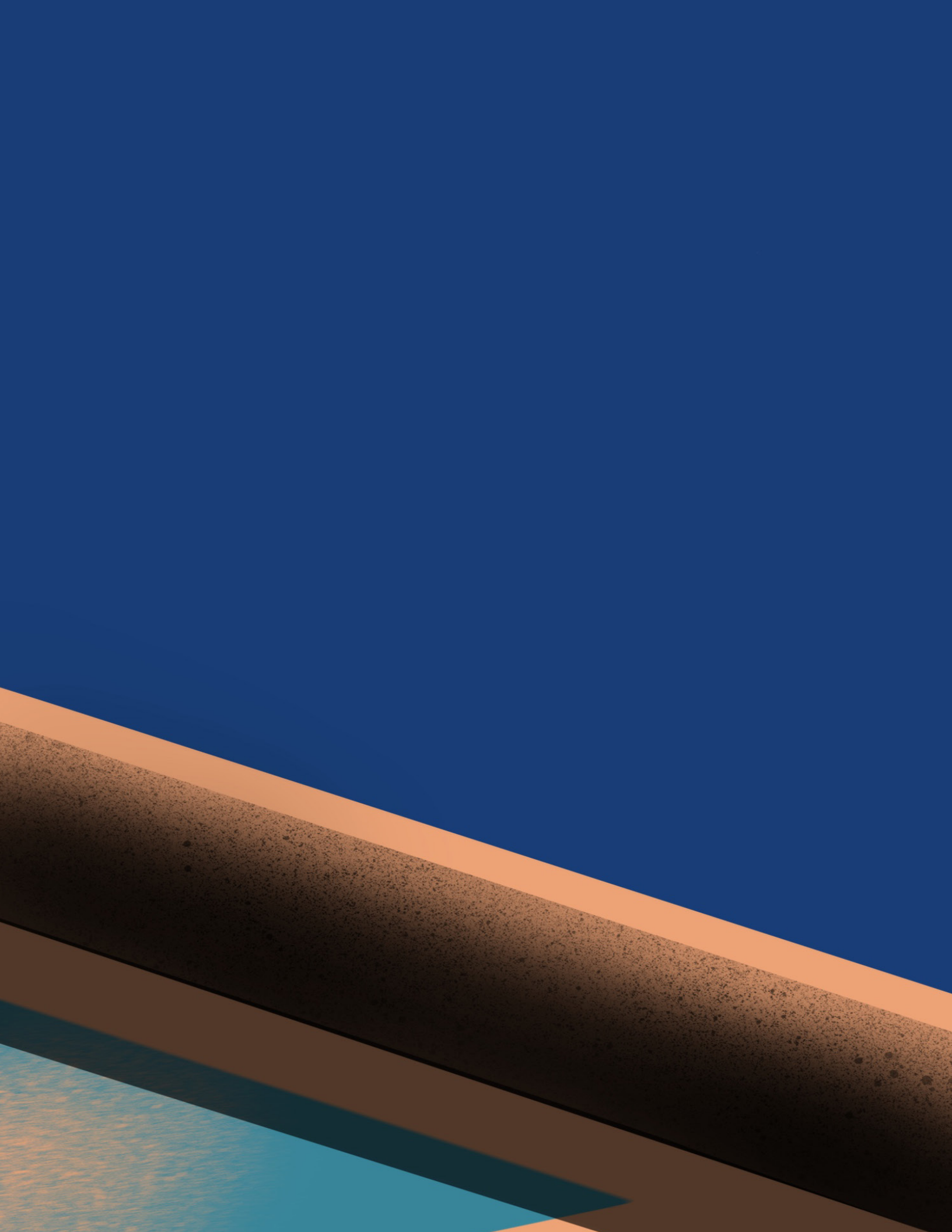
Kedy ste si uvedomili, že každou hrou strácate identitu? Poznáte to, sedíte v hľadisku a sledujete povedzme príbeh Hamleta, postavy tak veľmi dobre známej a šarmantne vykonštruovanej. Cudzí príbeh, všakže? Lenže potom nastane istá scéna, drobný pohyb, supernova, gestikulácia či tón hlasu herca a vy si razom uvedomíte, že na tejto prazvláštnej kombinácii Hamleta a vás nie je všetko v úplnom poriadku. Až prehnane mu vidíte do hlavy. Minútu po minúte sa cítite viac a viac nahými, pretože tá trnistá spleť javiska odohrávajúca sa pred vašimi očami sa razom väčšmi mení na osobnú skúsenosť, a nie vždy je príjemné vidieť tak ostrý obraz seba samého. Zvyšok predstavenia sledujete so zamrazeným srdcom a bezducho zo svojho miesta. Viete, čo bude nasledovať a viete to omnoho lepšie než všetci herci, režisér či dramaturg dohromady. Ach, tá ilúzia divadla, keď si myslíte, že nežijete v častiach každej jednej postavy. Stagnujete na mieste a čakáte na nejaké osudové znamenia ako Vladimír spolu s Estragonom na Godota, no ste natoľko strnulí, že nie ste schopní urobiť čo i len najdrobnejší pohyb vpred či vzad? Alebo nebudaj pohrdate ohavnými činmi Lady Macbehtovej a jej šarmom, ktorý zneužila vo svoj prospech? Ne-nastavila vám náhodou jej čierna duša trpké zrkadlo, odraz samého seba, pred ktorým sa tak jednoducho nedá ukryť? Dámy a páni, ilúzia divadla vás odzbrojila.

Mária Schumerová
Spovedá: Martina Kostolná

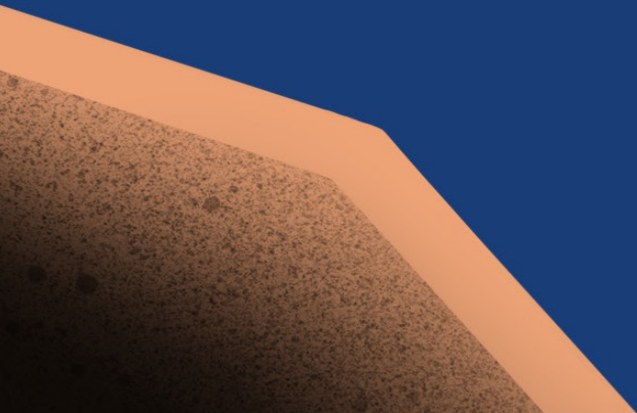
Práve táto čarovná esencia nás prinútila zvoliť si divadlo za hlavnú tému nášho ročníkového projektu, pretože divadlo je príliš dôležité na to, aby len tak bohapusto zaniklo. Pomôžte nám spraviť ho večným. Je len na našej generácii či táto prenádherná inštitúcia prežije, alebo sa dáme pohltiť konfekciami doby a dušu umenia necháme zaniknúť spolu s humanitou. A presne preto potrebujeme divadlo aj naďalej. Potrebujeme sa aj naďalej cítiť živými. Tak čo, kedy sa najbližšie spoločne uvidíme v divadle?

.martina kostolná

.vlastná tvorba

.ilustrácia: alec

HOTEL LÁSKA

Kde sa nachádza ten architektonický skvost?
Vojdi do budovy
a vybehni zatočené schodisko až na šieste poschodie.
Zaklop na posledné dvere v pravom rohu chodby
a otvorí ti postava menom Nikto.
Pohoršene pokrúti hlavou,
prstom ukáže na prevesený odkaz na kľúčke s nápisom
„nerušiť“
a zabuchne pred tebou dvere pátosom.
Vypi pohár zodpovednosti až do dna.
Navždy,
uväznení v stenách lacného hotela,
dole v suteréne v šálke instantnej kávy,
sám a s odpoveďami na nepoložené otázky.
Vyvešším ti budúcnosť z usadenín. Chceš?
Vojdi,
no nikdy neopustíš pekelné brány tejto korporácie.
Novodobý hotel California, baby.
A stúpaš
a klesáš
a stúpaš po schodoch mizérie,
no len bezbranne stojíš na mieste.
Z hotelovej haly počuješ starú nahrávku Tschajkovského labutieho jazera,
Marilyn Monroe na obraze sa koketne usmieva spod objemu jej náhodou podvih-
nutej sukne,
hoci celá jej bytosť kričí o pomoc
a zlovestné oči postaršieho recepcného ťa v tichosti uriekavajú.
Keby len vedel, že výraz krutosti mu tak nesmierne pristane.
Prečo majú práve hotelové okná z vonkajšej strany mreže?
Vybehni na šieste poschodie,
zaklop na dvere a otvorí ti postava menom Nieкто.
Aká škoda, že výťah je poslednú dekádu mimo prevádzky...

TROŠKU, TROŠIČKU

A zenit sa stáva obzorom,
keď letný vietor prináša mráz.
Patologická prázdnota hovie mimo mima.
Nehovoríme dostatočne, ak vôbec...
Koho vlastne chceme oklamať?
Len tak,
trošku,
trošičku sa odchýliť absolútnu
a aspoň na moment nebyť posadnutý pominulosťou.
Vraj som priveľa.
Priveľa človek.
Priveľa akosti.
Priveľa všetkého.
Motať sa okolo pointy,
no nenachádzať spôsoby.
Niektorí ľudia si dvere do tvojho srdca vytvoria sami,
iní vylomia svojou ľahkosťou zámok, pozlátok bariéry.
-S koľkými ľuďmi si dnes hovorila?
-Aby som bola úprimná, ty si jediná.
Telo mi je väzením,
chronická nuda bariérou.
Naľavo nehoráznosť,
napravo nedostatočnosť s úsmevom.
Nemám štetec, tak maľujem prstami
a srdečne dúfam, že sa všetkým vytratím pred očami.
Sladká, sladučká substancia života.
Len príliv a odliv mora.
Svet pod hladinou.
Len zatemnenie hemisfér pochopenia,
prívalová vlna NEkonečna konečnou.

.martina kostolná

Náš gymplácky učiteľský tím bol posilnený na začiatku školského roka o niekoľko nových článkov. Jedným z nových členov je pán učiteľ Ján Šabík, o ktorom sme doposiaľ nevedeli nič viac ako to, že je rovnako veľkým milovníkom futbalu ako chémie. Čo náš nový sympatický chemikár bonzol na seba redakčnej rade? Dámy a páni, Ján Šabík.

Aká je vaša predstava absolútneho šťastia?

Ja som nenáročný človek. Moje šťastie bude, keď si založím rodinu, ktorá bude zdravá a v školskom prostredí sa žiaci, ktorých učím, dostanú na ich vysnívané vysoké školy.

Čoho sa najviac obávate?

Najviac sa obávam odchodu do večnosti ľudí, ktorí sú môjmu srdcu blízki.

Akú vlastnosť na sebe najviac odsudzujete?

Asi prchkosť. Niekedy, keď vybuchnem, poviem aj to, čo neskôr ľutujem.

Akú vlastnosť najviac odsudzujete u iných ľudí?

Jednoznačne falošnosť. Neznášam, keď ľudia niečo riešia poza môj chrbát.

Akého žijúceho človeka najviac obdivujete? Prečo?

Ťažká otázka. Snažím sa z každého človeka vziať to dobré a inšpiratívne, čo by som mohol aplikovať aj v mojom živote. Ako príklad by som uviedol Annu Levandowsku, ktorá sa aktívne venuje cvičeniu, zdravej strave a svojej rodine.

Čo považujete za vašu najväčšiu výstrednosť?

Nepovažujem sa za výstredného človeka. Snažím sa pôsobiť obyčajne, lebo tak sa cítim aj vnútorne.

Čo máte radi na svojom vzhľade?

Ako sa hovorí, v jednoduchosti je krása, preto sa najradšej obliekam jednoducho, ale zároveň slušne a pekne, v rámci možností aj v súlade s módou.

Aké vlastnosti si najviac ceníte u mužov?

Férovosť, rozumnosť a lojalitu k svojej priateľke, manželke a rodine.

nový chemikár

Aký talent by ste chceli mať?

Vždy som chcel vedieť spievať, žiaľ, tento dar som nedostal, keďže pouličné psy spievajú krajšie ako ja. Takisto som sa chcel naučiť hrať na hudobný nástroj. Tento sen som si trochu začal plniť počas štúdia vysokej školy, keď som si kúpil klávesy.

Ak by ste na sebe mohli zmeniť jedinou vec, ktorá by to bola?

Asi by som chcel byť menej lenivý. Keď sa do niečoho dokopem, tak idem ako pila, ale kým sa k tomu dokopem, ubehne niekedy veľmi veľa času.

Čo považujete za váš najväčší úspech?

Čo sa týka mojej profesionálnej kariéry, tak sa mi splnil sen, keďže som sa chcel dostať a učiť na gymnázium a momentálne pôsobím na Gymnázium v Dubnici nad Váhom, kde som veľmi spokojný. Predtým bol pre mňa úspech úspešne ukončiť vysokú školu, ktorú som zakončil červeným diplomom. V mojom osobnom živote je úspech, že som si našiel priateľku, s ktorou som šťastný.

pán Šabík a Radža

Ak by ste mali zomrieť a vrátiť sa ako človek alebo vec,
čo by to bolo?

Jednoznačne mačka. Celé dni by som iba vylihoval a mal 9 životov. To by bolo krásne ničnerobenie.

Kde by ste chceli žiť?

V podstate mi to je jedno, pretože sa prispôbim priateľke. Už dlhšie uvažujeme o tom, kde si postavíme malý bungalov, možností máme viac, hlavne, aby bola šťastná. Ale ošťať chceme na Slovensku a takisto nechceme ísť ďaleko od rodiny.

Čo si najviac ceníte na vašich priateľoch?

Že sa môžem na nich spoľahnúť vo viacerých situáciách a pomôžu mi, keď je to potrebné. Cením si úprimnosť, priateľskosť a konštruktívnu kritiku.

Akí sú vaši obľúbení spisovatelia?

Zo školských čias ma bavilo čítať knižky typu „Kto chytá v žite“ od Salingera. Prečítal som niekoľko knižiek od Dana Browna, napr. Digitálna pevnosť či Anjeli a démoni.

Čo máte práve rozčítané?

Momentálne som začítaný do chemických kníh, keďže sa snažím absorbovať čo najviac informácií, ktoré by som vedel povedať študentom. Je to napr. Organická chémia od pani docentky Mečiarovej, ktorá ma aj učila na vysokej škole alebo Systematická anorganická chémia od docenta Plescha, ktorý ma takisto učil.

Kto je váš obľúbený fiktívny hrdina?

Groot od Avengerov. Celkovo sa na nich rád pozerám a dobre zasmejem.

Ako by ste chceli zomrieť?

Rozhodne nie tak, že spadnem z veľkej výšky. Pred smrťou mám rešpekt, ale asi klasicky - na starobu. Ležať v posteli až pokiaľ poslednýkrát vydýchnem.

Kam vedie vaša obľúbená cesta?

No predsa na Gymnázium do Dubnice nad Váhom. Ale okrem toho k mojej priateľke. Milujem čas strávený s ňou.

Čo je na vás najviac charakteristické?

Kto ma pozná, tak vie, že sa môže na mňa spoľahnúť. Málokedy poviem „nie“ a považujem sa za poctivého človeka. Pred sviatkami pečiem. Na Vianoce sme mali 13 druhov zákuskov.

.redakcia inak

Kým sa dostanem k pointe, zahrajme si hru. S veľkou pravdepodobnosťou ju poznáš pod názvom „Nikdy som alebo prst dole.“ Tri, dva, jeden, začíname!

Prst dole, ak si už niekedy počul o nejakom ...ánstve. Prst dole, ak si niekedy chcel alebo chcela byť ...án, ale po týždni ňa to prestalo baviť. Prst dole, ak si sa snažil alebo snažila byť ...ánom, ale prišlo ti to príliš drahé. Prst dole, ak si sa nikdy nezaujímal alebo nezaujímal o zelené témy, ale ...ánstvo ňa oslovilo. Prst dole, ak si s ...ánstvom chcel alebo

chcela začať, ale tvoja rodina to nepodporovala. Prst dole, ak si si niekedy predstavoval budúcnosť, kde by sa každý stal ...ánom. Ak si dal alebo dala dole aspoň tri prsty gratulujem, tento článok je presne pre teba. Vegetariánstvo je inými slovami životný štýl, pri ktorom neješ mäso v akejkoľvek podobe. Vegánstvo je inými slovami životný štýl, pri ktorom nielen v jedálničku vyradiš živočíšne produkty, ale napríklad aj v kozmetike alebo pri oblečení dávaš pozor, či tieto veci

neboli testované na zvieratách. Tieto dva životné štýly sa podobajú a zároveň sú pomerne rozdielne. Pre ktorýkoľvek z nich sa väčšinou ľudia rozhodnú z dvoch dôvodov, alebo kvôli niečomu úplne inému, ale tomu sa tu venovať nebudem.

Prvý dôvod môže byť etický. Pri vegetariánoch aj vegánoch to v podstate môže napríklad znamenať, že sa im nepáči zabíjanie zvierat alebo masový chov. Rozdiel je najmä v tom, že vegáni si dávajú väčší pozor na to, aby si naozaj nekúpili nič s určitou časťou vyrobenou zo zvierafa. Samozrejme, nevravím, že vegetariáni kupujú bezhlavo a živočíšne produkty mimo jedla im sú ukradnuté, no poväčšine si na to nedávajú taký pozor.

Druhý dôvod je ekologický. Nielenže veľkochov zvierat je pomerne neetický, ide aj o veľkú ekologickú záťaž. Napríklad taký veľkochov kráv. Tie sa len ťažko dostanú na čisté lúky, pretože by to pre majiteľa bolo vysoko neekonomické, preto radšej kupuje krmivá, čo nie je ani zdravé či už pre zviera, alebo ľudí, ale za sebou tieto krmivá zanechávajú

neprekvapivo veľkú uhlíkovú stopu. Z kráv máme dva hlavné produkty: mlieko a mäso. Na

spracovanie mlieka sa vo fabrikách používajú stroje, ďalšie stroje na kontrolu kvality, ďalšie stroje na balenie, ďalšie stroje na etiketovanie a mohla by som pokračovať... Pointa však je, že vzniká ďalšie vzduchové znečistenie. Tak tiež sa mliečne výrobky prevážajú do skladov, odkiaľ potom cestujú do obchodov, a to niekedy až z absurdnej diaľky. Pri tomto procese vzniká masívna uhlíková stopa. Samozrejme, že toto sa netýka syra, ktorý si vyrobíš sám alebo sama z mlieka od vlastnej kravy. S mäsom je to veľmi podobný proces. Pri vymenúvaní strojov na výrobu by možno bolo na mieste dodať, že už asi v polovici procesu spracovania sa mäso pohybuje v nižších teplotách, preto je pochopiteľne potrebné použiť ďalšie stroje na chladenie a neskôr ešte iné na mrazenie mäsa. Opäť toto neplatí vždy a všade, záleží od pôvodu mäsa. Keď už som načrela do uhlíkovej stopy, je pomerne ťažké zistiť presné číslo, keď sa bavíme o produktoch z bežných potravín. Jednoduché ale je pozrieť sa odkiaľ napríklad mäso (vlastne akákoľvek potravina) pochádza a kupovať potraviny najlepšie zo Slovenska alebo z blízkych krajín.

Vegánstvo sa ale stalo veľmi populárnym hlavne vďaka sociálnym sieťam. Z každej druhej strany vidíme vegánsku kozmetiku, zľavový kód na vegánsku kozmetiku alebo koľko zvieratiek dnes daný človek vlastne zachránil. Takže ak by si predsa len chcel alebo chcela stať vegánom, vegetariánom alebo akýmkoľvek iným ...ánom, určite svoju cestu zdieľaj na instagrame a čakaj masívny nárast odoberateľov! Týmto sa nechcem nikoho dotknúť, ale ruku na srdce, keď sa napojíš na vlnu vegan-trendu, aj toto bude "prínosom"..

.natália šašinková

.the other side of daniel hevier

We know him really well. Every person, a child or an adult, has read at least one of his tales. I'm sure for 100%. Daniel Hevier is absolutely a legend of contemporary writers. But have you ever heard about his mission in pedagogy? No? Don't worry! We're beginning...now!

As a teacher, he has worked with many children. He wants to teach with new methods. Education needs this not just because of technical era but also because of children.

„There's nothing like stereotype of kid. Every child is unique and it needs special care.“

According to Hevier, we need to teach every child by examples from his own world, not on conceptual situations. He wants to use natural talent of a child. Teach them as unique human beings, not one by one like in a factory.

We can see that Hevier looks on everyday life. Absolutely. He believes that children can learn more between generations than on uninteresting lesson.

He supports teaching more subjects together. He thinks that teachers shouldn't be experts on only one or two subjects. They should have information from other topics and use them on their lessons.

In his class he can get to topic of lesson by kind of interesting fact so students are interested in learning more about it.

Hevier named himself “teachstudent” (combination of teacher and student), because he learns a lot from his own students.

During coronatime he takes part in online lessons in different parts of Slovakia.

Daniel Hevier is a fan of connection between technologies and classical teaching methods. He says that sometimes it's just better to find something older and forgotten which works and use it as something new.

I hope that you have learned something new and have a new point of view on Daniel Hevier or teaching.

.sofia anna šedová

Aj tento rok na našej škole pokračuje projekt Zelená škola. Výchovno-vzdelávací program tento rok privítal mnoho nových členov. Nové nápady, kreatívne mysle, pozitívnu energiu a zopár inovácií, to všetko pribudlo do nášho tímu. Mnohí už viete, že na každé dva roky si ako členovia Kolégia Zelené školy volíme tému, ktorej sa bude naša škola venovať. Tento rok sme si vybrali tému Doprava a ovzdušie. Téma nie všetkým blízka, ale veľmi dôležitá. Naším cieľom je zviditeľniť túto problematiku a nájsť logické riešenia, ktoré by mohli pomôcť k zníženiu emisií. Pandemická situácia nám veľmi nepomohla v realizácii našich nápadov, ale ani to nás neodradilo. Rozhodli sme sa presunúť do online sveta a viesť Zelenú školu prostredníctvom komunikačných technológií, konkrétne ZOOMu. Zaktivizovali sme náš instagram a začali fungovať v našich plánoch. Online diskusie, to bola prvá vec, ktorá nám napadla. Potrebovali sme ale ľudí, ktorí majú k téme ekológie blízko a vedeli by nám prerozprávať ich príbeh a taktiež nás niečo nové priučiť. Nemuseli sme veľmi rozmýšľať, koho by sme oslovili. Ako prvé nám na myseľ prišli Natália Pažická a Nikoleta Kováčová. Dve mladé ženy, z ktorých sa každá zaoberá inou témou ekológie. Ako prvá naše pozvanie prijala Nikoleta a.k.a. **Surová dcérka**. V diskusii nám porozprávala o tom, ako sa dostala k vegánstvu. Jej cesta začala v Indii na jednej z jej pracovných ciest. Keďže v Indii je vegánstvo veľmi rozšírené, nemala veľmi na výber so stravou. Vegánstvo sa jej zapáčilo a keď prišla domov, nevedela si už predstaviť inú stravu. To ju aj viedlo k napísaniu Slovegána - vegánskej kuchárky so slovenskými receptami. Dala nám menšie rady ako sa stať vegánom alebo ak už chceme zostať všežravcom, čo robiť, aby sme zmenšili náš dopad na životné prostredie: „Na všetko treba ísť pomaly, ak sa chcete stať vegánom, mali by ste postupne meniť potraviny a nevhuľnúť do toho naraz.

Ak chcete zostať všežravcom, mali by ste skúsiť aspoň dva razy do týždňa zmeniť svoj jedálničík

na bezmäsitý.”

Naša druhá hostka **Natália**, ktorá je ekoaktivistkou a primárne sa zaoberá fast fashion problematikou, nám porozprávala zase niečo o slow a fast fashion. O tom, ako v minulosti nakupovala enormné množstvo oblečenia vo fast fashion obchodoch a nevedela, ako prestať. Zmena pohľadu u nej nastala, až keď sa ako modelka dostala do Číny a promovala jednu značku. Počas fotenia sa dostala priamo do styku so zamestnancami tejto značky. Podmienky, v akých títo ľudia žili a pracovali, boli neprijateľné, a to ju donútilo sa zamyslieť nad tým, či potrebuje toľké množstvo oblečenia. Odvtedy si už viac ako štyri roky nekúpila nič vo fast fashion obchodoch. Dala nám zároveň aj pár rád, ako žiť viac ekologicky: nakupovať v second-handoch, prípadne v obchodoch so slow fashion, kupovať lokálne veci a nakupovať iba to, čo potrebujem a vynosím. Okrem diskusií sa nám podarilo dohodnúť stretnutie s primátormi mesta Dubnica nad Váhom a Nová Dubnica. Primátori nám predstavili spôsoby, akými je možné tieto mestá prepojiť pre cyklistov a ako toto prepojenie napreduje. Rovnako sme im aj my predostreli našu iniciatívu a túžbu súvisiacu s cyklistickým prepojením týchto dvoch miest. Následne nám pán Peter Wolf, primátor Dubnice nad Váhom, navrhol stretnutie, na ktorom nám predstaví technický návrh cyklotrás po celej Dubnici nad Váhom. Po jeho prezentácii si budeme môcť vybrať úsek, na ktorom budeme s mestom spolupracovať. A tak sa možno jedného dňa podarí, že aj vďaka Gymnázium v Dubnici nad Váhom budeme mať novú cyklotrasu. Som rada, že sa náš tím zvládol popasovať s pandemickou situáciou a dokázali sme sa prispôsobiť podmienkam. Aj o tom je program Zelená škola.

.amália galková

ZELENÁ ŠKOLA

Ako ide život ďalej, rovnako aj firma sa musí hýbať. A veruže sme sa pohli. Človek by ani neveril, koľko produktivity a kreativity ho vie zasiahnuť priamo doma. Naša prokrastinácia bola naozaj intenzívna. Dlhो žiaden produkt. Po istom čase sme sa predsa len posunuli a sme veľmi radi, že vám už v tomto čísle dokážeme predstaviť naše produkty, niečo vám o nich v skratke povedať, zaujať vás a trochu informovať, čo nás ešte čaká a verte nám, že to najťažšie je ešte len pred nami.

Už vo februári ste si mohli predobjednať naše GYMPEL tričká. Chceli ste ísť na Oxford a nosiť štýlový merchandise Oxfordu? Už nemusíte, stačí chodiť k nám na gypel a môžete nosiť o to drsnejší GYMPEL merch. Ide o jednoduché tričká s vystihujúcim popisom nášho gymnázia. GYMPEL merch je vhodný na nosenie do školy, no teraz skôr na spanie, takže odporúčame väčšie veľkosti.

Po niekoľkých hajtoch o tom, že aký je náš produkt obyčajný a ako to s ním ďaleko nedotiahneme, sme vytiahli naše eso z rukáva a predstavili náš hlavný produkt. bee-obal!

Čo to vlastne ten bee-obal je? Čo vlastne dokáže? S týmto chceme preraziť?

Bee-obal je ekologická náhrada jednorazových obalov na potraviny vyrobená ručne zo slovenského včelieho vosku a bavlnených látok európskej produkcie. Je použiteľný viackrát, jeho výhodou je ľahká údržba a obnoviteľnosť. Môžete ho použiť namiesto mikroténových vreciek alebo potravinovej fólie. Hodí sa pri balení desiaty, či už do školy alebo na výlet nielen do okolitých hôr. Náš bee-obal si môžete zakúpiť na našej hlavnej stránke, na ktorú sa dostanete cez náš instagram: anow.company.

S bee-obalom už čoskoro vyrážame na hlavné pódium online veľtrhu a budeme robiť všetko pre to, aby sme išli s tradíciou nielen našej školy, ale aj našej firmy, a tou je vyhrať. Budeme robiť všetko pre to, aby sme dostali zo seba to najlepšie a ukázali, že bee-obal a ekologická otázka si naozaj zaslúžia najvyššiu priečku a najviac pozornosti. A taktiež dokázali, že vec, ktorá je vyrobená doma na kolene, nemusí byť hneď nekvalitná.

.bee-obaly

.prípravy na TOP finále

.gypel tričko

.odporúčania

redakčnej

rady

MARTINA KOSTOLNÁ - Ak si rovnako veľkým milovníkom absurdna, podivuhodných okolností či zvláštností v príbehoch ako ja, celým srdiečkom ti odporúčam knihu Lesní lišky a ďalší znepokojivé príbehy. Zborník siedmich poviedok ti ponúka osudy ľudí vychádzajúce zo zdanlivo známeho prostredia a všednej reality, no bravúrne ich pretransformováva v znepokojivé až bizarné situácie či stretnutia. Rozhodne by išlo o novodobú obľúbenú knihu Franza Kafku...

IZABELA - Skin toner od Malinna products je za mňa "must have". Ide o tonikum, ktoré doslova robí zázraky. Môžeš ho využiť priam na všetko - na pleť, ako hygienický sprej na ruky, keď máš nádchu, na rany a dokonca aj ako prírodnú alternatívu k antiperspirantu. Mne pomohol s pleťou, ale aj s ranou od žiletky. Produkt je úplne prírodný, a to, že kúpou podporíte lokálny biznis, je len príjemný bonus.

ALEC BOROVÝ - Ak si skutočný fajnšmeker, čo sa týka hudby, tak ti odporúčam reproduktory od značiek Bang&Olufsen a Sonos. Ten zvuk naozaj stojí za to.

ADRIANA MARJÁNKOVÁ - Policajné vyšetrovania, vraždy, nevysvetliteľné zmiznutia a iné zločiny. Zaujala vás niekedy táto téma? Chceli ste niekedy vedieť viac o zákulisí a detailoch známych svetových (aj českých a slovenských) prípadov? Ak vás niekedy táto téma zaujala, alebo hľadáte niečo netypické na počúvanie, tak potom podcast Opravdové zločiny si musíte vypočuť. Bára a Lucka vám tu osvetľujú rôzne príbehy známych aj neznámych vrahov, násilníkov, obetí a čo ich viedlo k týmto činom. Taktiež tu hovoria o nevysvetliteľných záhadách či osobné príbehy ich poslucháčov. Mne samej pomáhajú vyplniť tiché chvíle. Nájdete ich na Spotify, YouTube, Apple Podcasts... alebo na ich stránke www.opravdovezlociny.cz

SEBASTIÁN LUKÁŠ ŠEDO - Kritické myslenie je v dnešnej dobe viac ako potrebné. Stále ho potrebujeme rozvíjať, učiť sa novým veciam, aby sme neupadli do nejakej klamlivej ilúzie tohto sveta. Moje odporúčanie smeruje na skvelú knižku od Jána Markoša, lektora kritického myslenia a šachového veľmajstra, ktorá nesie názov Sila rozumu v bláznivej dobe. Prajem príjemné čítanie.

ANETA GOSPIČOVÁ - Z vlastnej skúsenosti odporúčam, najmä v tomto období, robiť tie najviac spontánne veci, aké môžeš. Čokoľvek ňa napadne v tvojej bláznivej hlave, tak to sprav. Neboj sa predsudkov a reakcie od okolia. Sprav to! Žijeme len jeden život, tak prečo sa obmedzovať názormi ostatných? Len tak sa o tretej ráno vybrať na najvyšší kopec v okolí a pozorovať ranné slnko? Do it! Kúpiť si parochne a zmeniť na deň identitu? Do it! Do it! Do it!

LENKA HACKENBERGOVÁ - Ak je nejaká vec, na ktorú nemôžem povedať krivé slovo, tak je to tekutý chlorofyl. Ja som si ten svoj kúpila na Amazone od značky Benevolent a odkedy som ho začala používať, vidím len pozitívne výsledky. Je naozaj skvelý na pleť a hlavne na akné a má skvelé antioxidačné účinky. Je ho možné dostať v tekutej forme alebo ako tablety. Samozrejme je predtým dobré si zistiť, či vám neuškodí, lebo každý máme inú reakciu na rôzne produkty.

ADRIANA VANČOVÁ - Ak si nájdeš chvíľu voľného času, určite by som ti odporučila knihu Kaviareň na konci sveta. Ja väčšinou nie som fanúšikom motivačnej literatúry, ale spôsob, akým ma táto kniha prinútila zamyslieť sa nad životom, je dychberúci. Vďaka veľmi jednoduchému príbehu o Johnovi a jeho nechuti k životu ňa autor prinúti rozmyšľať nad zmyslom života a nad rozhodnutiami, ktoré v ňom spravíš. Pomocou troch jednoduchých otázok, ktoré si John prečíta v jedálnom lístku motorestu, si začneme uvedomovať, kam v živote smerujeme, a či tým smerom chceme pokračovať. Mňa osobne kniha totálne pohltila a nevedela som ju odložiť.

SOFIA ANNA ŠEDOVÁ - Začni si písať denník vďačnosti! Ja osobne som s ním začala tento rok a naučil ma viac si všímať pekných vecí naokolo. V čom denník spočíva? Každý večer si do svojho diára napíšem jednu vec, ktorá ma v ten deň potešila, za ktorú som vďačná alebo ma nejakým spôsobom posunula dopredu. Nemusia to byť veľké veci, pokojne to môžu byť aj nepatrné maličkosti. A ver mi, je skvelý pocit zistiť, koľko svetlých momentov sa objaví aj v deň, ktorý na prvý pohľad vyzeral ako úplná katastrofa.

REDAKČNÁ RADA:

Mgr. Silvia Gajdošíková
Alec Borový, Oktáva
Viktória Gerhardová, I.B
Aneta Gospičová, III.A
Simona Gurínová, I.B
Tatiana Gurínová, II.A
Lenka Hackenbergová, II.B
Terézia Kadlečíková, III.B
Martina Kostolná, III.B
Nikola Kurincová, II.B
Adriana Marjánková, II.A
Natália Šašínková, Tercia
Sebastián Lukáš Šedo, III.B
Sofia Anna Šedová, Tercia
Sofia Šuranská, III.B
Adriana Vančová, II.A
Alexandra Vicenová, Sexta
Izabela Žilková, MUNI

Titulná fotografia: Alec Borový

Instagram: @inakmag

Uverejnené články
vyjadrujú názory autorov
a nemusia byť vždy totožné
so stanoviskom redakcie.
Redakcia nezodpovedá za
obsah jednotlivých inzerátov a reklamy.

Kopírovanie,
znovupublikovanie alebo
rozšírenie ktorejkoľvek časti
časopisu sa dovoľuje výhradne so súhlasom
redakcie.

Autor textu je aj autorom fotografie pokiaľ nie je
spomenutý zdroj.

